ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 8. mája 2008 *

V spojených veciach C-5/06 a C-23/06 až C-36/06,

ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podané rozhodnutím Finanzgericht Düsseldorf (Nemecko) (C-5/06) z 2. januára 2006, doručené Súdnemu dvoru 9. januára 2006, a rozhodnutím tribunal de grande instance de Nanterre (Francúzsko) (C-23/06 až C-36/06) z 5. januára 2006, doručené Súdnemu dvoru 20. januára 2006, ktoré súvisia s konaniami:

Zuckerfabrik Jülich AG, predtým Jülich AG (C-5/06)

proti

Hauptzollamt Aachen,

a

Saint Louis Sucre SNC (C-23/06),

Société des Sucreries du Marquenterre SA (C-24/06),

SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffray (SAFBA) (C-25/06),

* Jazyky konania: nemčina a francúzština.

SA Lesaffre Frères (C-26/06),

Tereos, právny nástupca Sucreries, Distilleries des Hauts de France (C-27/06),

SA Sucreries & Distilleries de Souppes — Ouvré fils (C-28/06),

SA Sucreries de Toury et Usines Annexes (C-29/06),

Tereos (C-30/06),

Tereos, právny nástupca SAS Sucrerie du Littoral Groupe SDHF (C-31/06),

Cristal Union (C-32/06),

Sucrerie Bourdon (C-33/06),

SA Sucrerie de Bourgogne (C-34/06),

SAS Vermendoise Industries (C-35/06),

SA Sucreries et Raffineries d'Erstein (C-36/06)

proti

Directeur général des douanes et droits indirects,

Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia L. Bay Larsen (spravodajca), K. Schiemann, J. Makarczyk a C. Toader,

generálna advokátka: E. Sharpston,
tajomník: B. Fülöp, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. marca 2007,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Zuckerfabrik Jülich AG (predtým Jülich AG), v zastúpení: H.-J. Prieß, Rechtsanwalt,

— Saint Louis Sucre SNC, v zastúpení: S. Le Roy, advokát,

— Société des Sucreries du Marquenterre SA, ako aj spoločnosti SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffray (SAFBA), SA Lesaffre Frères, Tereos, právny nástupca Sucreries, Distilleries des Hauts de France, SA Sucreries & Distilleries de Souppes — Ouvré fils, SA Sucreries de Toury et Usines Annexes, Tereos, Tereos, právny nástupca SAS Sucrerie du Littoral Groupe SDHF, Cristal Union, Sucrerie Bourdon, SA Sucrerie de Bourgogne, SAS Vermendoise Industries a SA Sucreries et Raffineries d'Erstein, v zastúpení: N. Coutrelis, advokát,

— nemecká vláda, v zastúpení: M. Lumma a U. Forsthoff, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci L. Harings, Rechtsanwalt,

— francúzska vláda, v zastúpení: G. de Bergues, ako aj A. Colomb a A.-L. During, splnomocnení zástupcovia,

— grécka vláda, v zastúpení: V. Kontolaimos, ako aj E. Svolopoulou a S. Charitaki, splnomocnení zástupcovia,

— talianska vláda, v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci G. Aiello, avvocato dello Stato,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: M. Nolin a F. Erlbacher, ako aj C. Cattabriga, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 14. júna 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu článku 15 nariadenia Rady (ES) č. 1260/2001 z 19. júna 2001 o spoločnom organizovaní trhu v sektore cukru (Ú. v. ES L 178, s. 1; Mim. vyd. 03/033, s. 17), platnosti článku 6 ods. 4 nariadenia Komisie (ES) č. 314/2002 z 20. februára 2002 ustanovujúceho podrobné pravidlá pre uplatňovanie systému kvót v sektore cukru (Ú. v. ES L 50, s. 40; Mim. vyd. 03/035, s. 190), zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 1140/2003 z 27. júna 2003 (Ú. v. EÚ L 160, s. 33; Mim. vyd. 03/039, s. 172), ako aj platnosti nariadení Komisie (ES) č. 1837/2002 z 15. októbra 2002, ktorým sa stanovuje výška produkčných odvodov a koeficient dodatkového odvodu v sektore cukru na hospodársky rok 2001/2002 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 278, s. 13), č. 1762/2003 zo 7. októbra 2003, ktorým sa stanovuje výška produkčných odvodov v sektore cukru na hospodársky rok 2002/2003 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 254, s. 4), a č. 1775/2004 zo 14. októbra 2004, ktorým sa stanovuje výška produkčných odvodov v sektore cukru na hospodársky rok 2003—2004 (Ú. v. EÚ L 316, s. 64).

2 Tieto návrhy boli podané v rámci sporov, v postupnom poradí, medzi spoločnosťou Zuckerfabrik Jülich AG (ďalej len „Jülich“), výrobca cukru, a Hauptzollamt Aachen (Nemecko), ktorý sa týka výšky produkčných odvodov požadovaných na hospodársky rok 2003/2004 v rámci financovania spoločného organizovania trhu v sektore cukru, a v rámci sporov medzi Saint Louis Sucre SNC (ďalej len „Saint Louis Sucre“), spolu s inými výrobcami cukru, konkrétne Société des Sucreries du Marquenterre SA a spoločnosťami SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffray (SAFBA), SA Lesaffre Frères, Tereos, právny nástupca Sucreries, Distilleries des Hauts de France, SA Sucreries & Distilleries de Souppes — Ouvré fils, SA Sucreries de Toury et Usines Annexes, Tereos, Tereos, právny nástupca la SAS Sucrerie du Littoral Groupe SDHF, Cristal Union, Sucrerie Bourdon, SA Sucrerie de Bourgogne, SAS Vermendoise

Industries et SA Sucreries et Raffineries d'Erstein (ďalej spoločne len „Sucreries du Marquenterre a i.") a directeur général des douanes et droits indirects (generálne riaditeľstvo ciel a nepriamych daní), spolu s receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers (hlavný výberca ciel a nepriamych daní Gennevilliers) (Francúzsko), ktorý sa týka výšky odvodov zaplatených za hospodárske roky 2001/2002, 2002/2003 a 2003/2004 v rámci financovania spoločného organizovania trhu v sektore cukru.

Právny rámec

3 Podľa odôvodnenia č. 9 nariadenia č. 1260/2001:

„Dôvody, ktoré doteraz viedli spoločenstvo k prijatiu systému produkčných kvót pre cukor, izoglukózu a inulínový cukor zostávajú v platnosti. Tento systém však bol upravený s prihliadnutím na súčasný vývoj v produkcii a aby poskytol spoločenstvu nástroje potrebné na zabezpečenie spravodlivým, avšak účinným spôsobom, aby sami výrobcovia plne pokryli náklady na realizáciu [financovali náklady na odpredaj — *neoficiálny preklad*] nadprodukcie spoločenstva v porovnaní so spotrebou a v súlade so záväzkami spoločenstva vyplývajúcimi z dohôd, ktoré sú výsledkom Uruguajského kola multilaterálnych obchodných rokovaní, ďalej označované len ako ‚dohody GATT'…"

4 Odôvodnenia č. 11 až 15 nariadenia č. 1260/2001 znejú:

„(11) Spoločný systém organizovania trhov v sektore cukru sa po prvé zakladá na zásade, že výrobcovia by mali niesť plnú finančnú zodpovednosť za straty,

ktoré vzniknú každý hospodársky rok v dôsledku realizácie [odpredaja — *neoficiálny preklad*] tej časti produkcie spoločenstva podliehajúcej kvóte, ktorá presahuje vnútornú spotrebu spoločenstva a po druhé, na diferenciácii cenových záruk pre realizáciu [odpredaj — *neoficiálny preklad*], ktorá odráža výrobnú kvótu pridelenú každému podniku. Produkčná kvóta cukru sa prideľuje každému podniku na základe jeho skutočnej produkcie počas konkrétneho referenčného obdobia.

(12) Keďže záväzky týkajúce sa znižovania vývozných podpôr boli splnené v priebehu prechodného obdobia, základné množstvá cukru a izoglukózy a kvóty pre inulínový sirup by sa mali zachovať na ich súčasnej úrovni s tým, že príslušné záruky sa musia prispôsobiť podľa potreby tak, aby spoločenstvo mohlo splniť svoje záväzky vyplývajúce z dohody, pričom sa zohľadnia základné faktory, ktoré vplývajú na situáciu v sektore cukru. Systém samofinancovania v sektore prostredníctvom produkčných odvodov a režimu produkčných kvót by sa mal zachovať.

(13) Výrobcovia by tak mali pokračovať v preberaní finančnej zodpovednosti povinnosťou platiť základný produkčný odvod účtovaný na celú výrobu A a B cukru, ktorý je limitovaný na 2 % intervenčnej ceny bieleho cukru, a odvod B účtovaný na produkciu B cukru do limitu 37,5 % tejto ceny. Za určitých okolností aj výrobcovia izoglukózy a inulínového sirupu tiež platia pomernú časť týchto príspevkov. Uplatňovanie odvodov uvedeným spôsobom znamená, že v niektorých hospodárskych rokoch nie je produkcia cukru plne samofinancujúca. V týchto prípadoch by sa mal účtovať dodatkový odvod.

(14) V záujme rovnakého prístupu by sa mal dodatkový odvod vypočítať pre každý podnik na základe jeho podielu na tvorbe príjmov z produkčných odvodov,

ktoré zaplatil v príslušnom hospodárskom roku. Preto by sa pre spoločenstvo ako celok mal určiť koeficient, ktorý bude predstavovať v danom hospodárskom roku pomer medzi celkovou zaznamenanou stratou a celkovým príjmom vytvoreným z produkčných odvodov. Je potrebné špecifikovať podmienky, za ktorých predajcovia cukrovej repy a cukrovej trstiny majú prispievať k eliminácii neuhradenej straty v príslušnom hospodárskom roku.

(15) V každom hospodárskom roku spotreba, výroba, dovoz, zásoby a úroveň prenosov, ako aj priemerná strata, ktorá sa pravdepodobne ponesie v rámci systému samofinancovania môžu byť také, že produkčné kvóty pridelené každému podniku v sektore cukru budú mať za následok prekročenie objemu vývozu stanoveného v dohode. Záruky viazané na kvóty by sa preto mali každý hospodársky rok upravovať tak, aby spoločenstvo mohlo splniť svoje záväzky.“

5 Článok 11 ods. 1 nariadenia č. 1260/2001 teda stanovuje, že členské štáty pridelia kvóty A a B každému podniku, ktorý vyrába cukor, každému podniku, ktorý vyrába izoglukózu, a každému podniku, ktorý vyrába inulínový sirup, ktoré sú zriadené na ich území a mali počas hospodárskeho roka 2000/2001 pridelené kvóty A a B.

6 Podľa článku 11 ods. 2 tohto nariadenia sú tieto kvóty pridelené s ohľadom na základné množstvá A a B stanovené pre každú výrobnú oblasť.

7 Najmä z článku 7 ods. 1, článku 10 ods. 3 až 5, článku 13 ods. 1, a článku 27 ods. 1 tohto nariadenia vyplýva, že kvóty cukru A a B predstavujú garantované množstvá, ktoré môžu byť buď odpredané na trhu Spoločenstva, prípadne dodané na intervenciu, alebo môžu byť vyvezené a požívať vývozné náhrady.

8 Z článku 15 ods. 3 a 4 nariadenia č. 1260/2001 v spojení s jeho odôvodneniami č. 11 a 13 vyplýva, že straty spôsobené odpredajom v rámci kvót nadprodukcie Spoločenstva vzhľadom na vnútornú spotrebu spôsobujú, že produkčné odvody sa musia vybrať najmä od výrobcov cukru.

9 Čo sa týka výpočtu odvodov, uvedený článok 15 stanovuje:

„1. Pred koncom každého hospodárskeho roka sa zaznamená nasledujúce:

a) odhad produkcie cukru A a B, izoglukózy A a B a inulínového sirupu A a B priraditeľné príslušnému hospodárskemu roku;

b) odhad množstiev cukru, izoglukózy a inulínového sirupu daného k dispozícii na spotrebu v rámci spoločenstva v priebehu príslušného hospodárskeho roka;

c) exportovateľný zostatok získaný odčítaním množstva uvedeného v bode b) od množstva uvedeného v bode a);

d) odhad priemernej straty alebo príjmu za tonu cukru čo sa týka exportných záväzkov, ktoré sa majú splniť v bežnom [príslušnom — *neoficiálny preklad*] hospodárskom roku.

Táto priemerná strata alebo príjem sa má rovnať rozdielu medzi celkovou hodnotou náhrad a celkovou hodnotou odvodov na celkovú tonáž príslušných exportných záväzkov;

e) odhad celkovej straty alebo príjmu získaný vynásobením exportovateľného zostatku uvedeného v bode c) priemernou stratou alebo príjmom uvedenými v bode d).

2. Pred koncom hospodárskeho roka 2005/2006 a bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 10 (3), (4), (5) a (6) sa kumulatívne zaznamená pre hospodárske roky 2001/2002 až 2005/2006 nasledujúce:

a) exportovateľný zostatok stanovený na základe konečnej produkcie cukru A a B, izoglukózy A a B a inulínového sirupu A a B a konečného množstva cukru, izoglukózy a inulínového sirupu daného k dispozícii na spotrebu v spoločenstve;

b) priemerná strata alebo príjem za tonu cukru vyplývajúce z príslušných celkových exportných záväzkov vypočítaných použitím metódy popísanej v druhom pododseku odseku 1 d);

c) celková strata alebo príjem získané vynásobením exportovateľného zostatku uvedeného v bode a) priemernou stratou alebo príjmom uvedenými v bode b);

d) celková čiastka základných produkčných odvodov a vybraných B odvodov.

Odhad celkových strát alebo príjmu uvedených v odseku 1 e) sa upraví rozdielom medzi hodnotami uvedenými v c) a d).

3. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 18 (1), ak by hodnoty zaznamenané podľa odseku l a upravené podľa odseku 2 viedli k predvídateľnej celkovej strate, potom sa táto strata vydelí odhadovanou produkciou cukru A a B, izoglukózy A a B a inulínového sirupu A a B priraditeľných k bežnému [príslušnému — *neoficiálny preklad*] hospodárskemu roku. Výsledná hodnota sa bude účtovať výrobcom ako základný produkčný odvod z ich produkcie cukru A a B, izoglukózy A a B a inulínového sirupu A a B.

…

4. Ak maximálny povolený základný produkčný odvod plne nepokryje celkovú stratu uvedenú v prvom pododseku odseku 3, nepokrytý zostatok sa vydelí odhadovanou produkciou cukru B, izoglukózy B a inulínového sirupu B priraditeľných k príslušnému hospodárskemu roku. Výsledná hodnota sa bude účtovať výrobcom ako odvod B z ich produkcie cukru B, izoglukózy B a inulínového cukru B.

…

6. Pri výpočte celkovej straty uvedenej v odseku 1 e) sa musia zohľadniť všetky straty vyplývajúce z poskytovania náhrad za výrobu podľa článku 7 (3).

7. Členské štáty vyberajú odvody uvedené v tomto článku.

8. Podrobné pravidlá uplatňovania tohto článku sa prijmú v súlade s postupom uvedeným v článku 42 (2) a budú sa vzťahovať najmä na:

— hodnoty vybraných odvodov,

…“

10 Článok 16 nariadenia č. 1260/2001 stanovuje:

„1. Ak celková strata zaznamenaná v konkrétnom hospodárskom roku podľa článku 15 (1) a (2) nie je plne pokrytá príjmami z produkčných odvodov za daný hospodársky rok, potom bude výrobcom účtovaný dodatkový odvod na pokrytie nevyrovnanej bilancie celkovej straty uplatnením článku 15 (3), (4) a (5) bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 4.

2. Dodatkový odvod sa určí pre každý podnik, ktorý vyrába cukor, každý podnik, ktorý vyrába izoglukózu a každý podnik, ktorý vyrába inulínový sirup vynásobením celkovej hodnoty splatnej podnikom prostredníctvom produkčných odvodov v príslušnom hospodárskom roku stanoveným koeficientom. Tento koeficient bude pomerom pre celé spoločenstvo, znížením 1, medzi celkovou stratou zaznamenanou podľa článku 15 (1) a (2) pre príslušný hospodársky rok a príjmami zo základných produkčných odvodov a odvodov B splatných výrobcami cukru, izoglukózy a inulínového sirupu, každého zvlášť v danom hospodárskom roku.

…

5. Podrobné pravidlá uplatňovania tohto článku, najmä koeficientu uvedeného v odseku 2, sa prijmú v súlade s postupom uvedeným v článku 42 (2).“

11 Najmä na základe článku 15 ods. 8 a článku 16 ods. 5 tohto nariadenia prijala Komisia Európskych spoločenstiev nariadenie č. 314/2002.

12 V pôvodnom znení článku 6 ods. 4 nariadenia č. 314/2002 bolo stanovené:

„Množstvo, ktoré sa má určiť na základe článku 15 ods. 1 písm. b) nariadenia… č. 1260/2001 sa stanoví na základe súčtu nasledujúcich množstiev:

a) množstvá cukru, izoglukózy a inulínového sirupu predané v spoločenstve na priamu spotrebu alebo na spotrebu po spracovaní užívateľskými odvetviami priemyslu;

b) množstvá denaturovaného cukru;

c) množstvá cukru, izoglukózy a inulínového sirupu dovezené z nečlenských krajín ako spracované produkty.

Od súčtu uvedeného v prvom pododseku sa odpočíta súčet množstiev cukru, izoglukózy a inulínového sirupu dovezených z [vyvezených do — *neoficiálny preklad*] nečlenských krajín ako spracované produkty a množstvá základných produktov vyjadrené ako biely cukor, na ktoré boli vystavené certifikáty o výrobných náhradách uvedené v článku 7 ods. 3 nariadenia… č. 1260/2001."

13 Toto ustanovenie bolo zmenené a doplnené nariadením č. 1140/2003 v tomto znení:

„Množstvá odbytované [dané k dispozícii — *neoficiálny preklad*] na spotrebu v spoločenstve, ktoré sa majú zaznamenať na základe článku 15 ods. 1 písm. b) a 2 písm. a nariadenia… č. 1260/2001, sa stanovia súčtom množstiev cukrov a sirupov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. a), b), c) a d) a izoglukózy a inulínového sirupu, vyjadrených ako biely cukor:

a) skladované na začiatku hospodárskeho roka;

b) vyrobené v rámci kvót A a B;

c) dovezené v prírodnom stave;

d) obsiahnuté v dovezených spracovaných výrobkoch;

mínus množstvá cukru, izoglukózy a inulínového sirupu uvedené v prvom pododseku, vyjadrené ako biely cukor:

a) vyvezené v prírodnom stave;

b) obsiahnuté vo vyvezených spracovaných výrobkoch;

c) skladované na konci hospodárskeho roka;

d) na ktoré boli vydané osvedčenia o výrobných [produkčných — *neoficiálny preklad*] odvodoch uvedené v článku 7 ods. 3 nariadenia… č. 1260/2001.

…“

14 Článok 6 ods. 5 nariadenia č. 314/2002 stanovuje:

„V zmysle článku 15 ods. 1 písm. d) nariadenia… č. 1260/2001 sa bude považovať za splnenie vývozných záväzkov počas bežného [príslušného — *neoficiálny preklad*] hospodárskeho roku toto:

a) celé množstvo cukru, ktoré sa má vyviesť v prírodnom stave s vývoznými náhradami alebo poplatkami stanovenými prostredníctvom verejných súťaží vyhlásených v danom hospodárskom roku,

b) celé množstvo cukru, izoglukózy a inulínového sirupu, ktoré sa má vyviesť v prírodnom stave s vývoznými náhradami alebo odvodmi stanovenými periodicky na základe vývozných licencií vydaných v danom hospodárskom roku,

c) všetky predvídateľné vývozy cukru, izoglukózy a inulínového sirupu vo forme spracovaných výrobkov s vývoznými náhradami alebo odvodmi stanovenými na tento účel v danom hospodárskom roku, pričom tieto množstvá budú rovnomerne rozložené na celý hospodársky rok.

Pri výpočte predvídateľnej priemernej straty uvedenej v článku 15 ods. 1 písm. d) nariadenia… č. 1260/2001 sa budú brať do úvahy aj výrobné náhrady za množstvá základných výrobkov vyjadrené ako biely cukor, na ktoré boli vydané certifikáty o výrobných náhradách uvedené v článku 7 ods. 3 daného nariadenia v priebehu daného hospodárskeho roku.“

15 Výška produkčných odvodov na hospodárske roky 2001/2002, 2002/2003 a 2003/2004 bola postupne stanovená nariadeniami č. 1837/2002, č. 1762/2003 a č. 1775/2004 na základe nariadení č. 1260/2001 a č. 314/2002, pričom nariadenie č. 314/2002 je ešte prípadne zmenené a doplnené nariadením č. 1140/2003.

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

Vec C-5/06

16 Rozhodnutím z 22. októbra 2004 stanovil Hauptzollamt Aachen produkčný odvod Jülich tak, že použil, čo sa týka základného produkčného odvodu pre cukor A a cukor B, sumu za tonu podľa článku 1 písm. a) nariadenia č. 1775/2004, a čo sa týka odvodu B vzťahujúceho sa na cukor B, sumu za tonu podľa článku 1 písm. b) tohto istého nariadenia.

17 Keďže námietka, ktorú podal Jülich proti tomuto rozhodnutiu, bola zamietnutá, podal žalobu na Finanzgericht Düsseldorf, v ktorej tvrdil, že nariadenie č. 1775/2004 je neplatné z dôvodu, že Komisia sa dopustila omylov pri výpočte produkčných odvodov. Na jednej strane nesprávne zahrnula do výpočtu exportovateľného zostatku množstvo 504 205 ton cukru vyvezeného zo Spoločenstva vo forme spracovaných výrobkov, pre ktorý nebola priznaná žiadna náhrada, pričom toto množstvo taktiež nespôsobilo nijakú stratu pre rozpočet Spoločenstva. Na druhej strane Komisia pri výpočte priemernej straty tieto množstvá už nezohľadnila. Neexistoval pritom nijaký objektívny dôvod, pre ktorý by sa mali zohľadniť dve rozdielne množstvá na určenie exportovateľného zostatku a priemernej straty z každej tony cukru.

18 Podľa vnútroštátneho súdu, ak je cieľ výberu produkčných odvodov zameraný len na to, že výrobcovia platia odvody, ktorými sa financujú náklady na odpredaj nadprodukcie Spoločenstva, stanovenie výšky odvodov, bez zohľadnenia okolnosti, že vývozné náhrady boli poskytnuté len za jednu časť vyvezeného cukru, prekračuje hranice toho, čo je na dosiahnutie tohto cieľa nevyhnutné. Finanzgericht Düsseldorf teda rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 15 nariadenia [č. 1260/2001] vykladať v tom zmysle, že pri stanovení exportovateľného zostatku treba zohľadňovať len objemy vývozu cukru, izoglukózy a inulínového sirupu, na ktoré boli skutočne vyplatené vývozné náhrady?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: je článok 6 ods. 4 nariadenia [č. 314/2002], zmenený a doplnený nariadením [č. 1140/2003], neplatný?

3. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku: má sa článok 15 nariadenia [č. 1260/2001] vykladať v tom zmysle, že nielen pri stanovení exportovateľného zostatku, ale aj pri stanovení priemernej straty z každej tony cukru majú byť zohľadnené všetky vývozy, aj keď pri časti týchto vývozov neboli v príslušnom hospodárskom roku vyplatené žiadne vývozné náhrady?

4. V prípade kladnej odpovede na prvú, druhú alebo tretiu otázku: je nariadenie [č. 1775/2004] neplatné?“

Veci C-23/06 až C-36/06

19 Saint Louis Sucre, ako aj Sucreries du Marquenterre a i. podliehajú ako výrobcovia cukru platbe produkčných odvodov z cukru.

20 Keďže sa domnievali, že v hospodárskych rokoch 2001/2002, 2002/2003 a 2003/2004 zaplatili príliš vysoké odvody, žiadali čiastočné vrátenie týchto poplatkov od receveur principal des douanes et des droits indirects de Gennevilliers, ktorý je poverený ich výberom.

21 Rozhodnutiami receveur principal z 23. februára 2005 boli tieto žiadosti na vrátenie preplatku zamietnuté s odôvodnením, že výška sporných odvodov vyplýva z uplatnenia právnej úpravy Spoločenstva.

22 Za týchto okolností podali Saint Louis Sucre, Sucreries du Marquenterre a i. žalobu o neplatnosť týchto rozhodnutí na tribunal de grande instance de Nanterre, ktorou sa domáhali zrušenia týchto rozhodnutí, a bolo nariadené čiastočné vrátenie napadnutých odvodov spolu s úrokmi z omeškania.

23 Žalobcovia vo veci samej tvrdili, že relevantná právna úprava Spoločenstva predpokladala odlišné účtovanie cukru vyvezeného vo forme spracovaného výrobku, za ktorý neboli poskytnuté náhrady, tak, že na jednej strane bol zahrnutý do exportovateľného zostatku na financovanie a na druhej strane bol vylúčený z množstiev nazvaných „celkové exportné záväzky“, na základe ktorých je možné vypočítať „priemernú stratu“ na účinné financovanie odpredaja tejto nadprodukcie. Komisia teda nadhodnotila sumu odvodu za hospodárske roky 2001/2002, 2002/2003 a 2003/2004, pričom porušila cieľ samofinancovania stanovený Radou Európskej únie.

24 V dôsledku toho žalobcovia vo veci samej napadli platnosť článku 6 ods. 4 nariadenia č. 314/2002, ktorý vo svojom znení zmenenom a doplnenom nariadením č. 1140/2003 v rozpore so zásadou proporcionality, hierarchie noriem a obmedzenia výkonných právomocí Komisie stanovoval príliš širokú definíciu exportovateľného zostatku. Z rovnakých dôvodov žalobcovia subsidiárne napadli platnosť nariadení, ktoré na základe nariadenia č. 314/2002 stanovujú výšky produkčných odvodov za dotknuté hospodárske roky vo veci samej.

25 Subsidiárne a v prípade, že bola pripustená široká definícia exportovateľného zostatku, Saint Louis Sucre, ako aj Sucreries du Marquenterre a i. tvrdia, že cieľ striktného samofinancovania uvedený v nariadení č. 1260/2001 by stále nebol dodržaný, keďže Komisia, ktorá v roku 2002 zohľadnila výrobky vyvezené bez náhrady do celoročných výpočtov priemernej straty, teraz už ignoruje vo svojich výpočtoch jednotnosť, ktorá musí existovať medzi prvkami tvoriacimi „exportovateľný zostatok" a z ktorých sa vypočíta „priemerná strata".

26 Za týchto okolností tribunal de grande instance de Nanterre rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Sú článok 6 ods. 4 nariadenia… č. 314/2002 a/alebo nariadenia č. 1837/2002, č. 1762/2003 a č. 1775/2004 prijaté na jeho vykonanie neplatné vzhľadom na článok 15 nariadenia… č. 1260/2001 a vzhľadom na zásadu proporcionality, keďže vo vzťahu k výpočtu produkčného odvodu nestanovujú vylúčenie cukru obsiahnutého v spracovaných výrobkoch, ktoré sú vyvážané bez vývozných náhrad, z ‚exportovateľného zostatku'?

V prípade zápornej odpovede na túto otázku:

2. Sú nariadenia č. 1837/2002, č. 1762/2003 a č. 1775/2004 neplatné vzhľadom na nariadenie… č. 314/2002, článok 15 nariadenia… č. 1260/2001 a zásady rovnosti a proporcionality, keďže stanovujú produkčný odvod na cukor, ktorý je vypočítaný na základe ‚priemernej straty' za vyvezenú tonu, ktorá nezohľadňuje množstvá vyvezené bez náhrady, hoci tieto množstvá sú zahrnuté do súčtu použitého na zhodnotenie celkovej straty, ktorá sa má financovať?"

O spojení vecí C-5/06 a C-23/06 až C-36/06

27 Vzhľadom na vzájomnú súvislosť vecí C-5/06 a C-23/06 až C-36/06 je potrebné ich podľa článku 43 rokovacieho poriadku v spojení s článkom 103 tohto rokovacieho poriadku spojiť na účely rozsudku.

O prejudiciálnych otázkach

28 Keďže prejudiciálne otázky, ktoré položili oba vnútroštátne súdy, sú v podstate rovnaké, je vhodné posúdiť ich s prihliadnutím na spôsob, akým boli formulované vo veci C-5/06.

O otázke, či podľa článku 15 nariadenia č. 1260/2001 majú na účely výpočtu exportovateľného zostatku byť odpočítané všetky množstvá vyvezených výrobkov, na ktoré sa toto ustanovenie vzťahuje, od vnútornej spotreby Spoločenstva

29 Treba pripomenúť, že odôvodnenie č. 11 nariadenia (EHS) č. 1785/81 Rady z 30. júna 1981 o spoločnom organizovaní trhu v sektore cukru [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 177, s. 4), stanovovalo rovnako, ako to stanovuje odôvodnenie č. 9 nariadenia č. 1260/2001, že systém produkčných kvót musel byť upravený, najmä „aby poskytol spoločenstvu nástroje potrebné na zabezpečenie spravodlivým, avšak účinným spôsobom, aby sami výrobcovia plne pokryli náklady na realizáciu [financovali náklady na odpredaj — *neoficiálny preklad*] nadprodukcie spoločenstva v porovnaní so spotrebou…“

30 Článok 28 nariadenia č. 1785/81, ktorý stanovoval kritériá určujúce produkčné odvody za výrobu cukru A a B a izoglukózu A a B, vo svojom odseku 1 určoval:

„Pred koncom každého hospodárskeho roka sa od 1981/1982 do 1985/1986 zaznamená nasledujúce:

a) odhad produkcie cukru A a B a izoglukózy A a B priraditeľné príslušnému hospodárskemu roku;

b) odhad množstiev cukru a izoglukózy daných k dispozícii na spotrebu v rámci spoločenstva v priebehu príslušného hospodárskeho roka;

c) exportovateľný zostatok získaný odčítaním množstva uvedeného v bode b) od množstva uvedeného v bode a);

d) odhad priemernej straty alebo príjmu za tonu cukru, čo sa týka exportných záväzkov, ktoré sa majú splniť v príslušnom hospodárskom roku.

Táto priemerná strata alebo príjem sa má rovnať rozdielu medzi celkovou hodnotou náhrad a celkovou hodnotou odvodov na celkovú tonáž príslušných exportných záväzkov;

e) odhad celkovej straty alebo príjmu získaný vynásobením exportovateľného zostatku uvedeného v bode c) priemernou stratou alebo príjmom uvedenými v bode d).“ [*neoficiálny preklad*]

31 Toto ustanovenie, napriek tomu, že bolo nahradené postupne článkom 33 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 2038/1999 z 13. septembra 1999 o spoločnom organizovaní trhu v sektore cukru [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 252, s. 1) a potom článkom 15 ods. 1 nariadenia č. 1260/2001, ostalo v podstate nezmenené.

32 Článok 5 ods. 5 nariadenia Komisie (EHS) č. 1443/82 z 8. júna 1982 ustanovujúceho podrobné pravidlá pre uplatňovanie systému kvót v sektore cukru [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 158, s. 17) určoval, že množstvá cukru a izoglukózy vyvezené do tretích krajín vo forme spracovaných produktov majú byť odpočítané od množstiev cukru a izoglukózy, ktoré sú určené na spotrebu v Spoločenstve.

33 Najmä zo spisu vecí C-23/06 až C-36/06 vyplýva, že pokiaľ ide o exportovateľný zostatok, Komisia sa stále domnievala, že zodpovedá výrobe zníženej o odpredaj cukru, pričom vývozy cukru vo forme spracovaných produktov, či už za ne boli vyplatené náhrady, alebo neboli, nemajú byť zahrnuté do spotreby v Spoločenstve, ale do tohto zostatku.

34 Článok 15 nariadenia č. 1260/2001, ktorý stanovoval kritériá určujúce produkčné odvody za výrobu cukru A a B, izoglukózy A a B a inulínového sirupu A a B, vo svojom ods. 1 písm. a) až c) uvádzal, že exportovateľný zostatok je rozdiel medzi na jednej strane odhadom produkcie cukru A a B, izoglukózy A a B a inulínového sirupu A a B priraditeľným príslušnému hospodárskemu roku a na druhej strane odhadom množstiev cukru, izoglukózy a inulínového sirupu daného k dispozícii na spotrebu v rámci Spoločenstva v priebehu príslušného hospodárskeho roka.

35 Podľa článku 15 ods. 1 písm. d) tohto nariadenia sa odhad priemernej straty má rovnať rozdielu medzi celkovou hodnotou náhrad a celkovou hodnotou odvodov na celkovú tonáž príslušných exportných záväzkov.

36 Odhad celkovej straty sa podľa článku 15 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 1260/2001 vypočíta vynásobením exportovateľného zostatku priemernou stratou.

37 Exportovateľný zostatok je zložený z rozdielu medzi produkciou Spoločenstva v rámci kvót A a B a vnútornou spotrebou, pričom táto vnútorná spotreba nemá tendenciu zahrňovať množstvá vyvezených výrobkov, či už za ne boli vyplatené vývozné náhrady, alebo neboli.

38 Nemali by totiž za dané k dispozícii na spotrebu v Spoločenstve byť považované v zmysle článku 15 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1260/2001 množstvá výrobkov, ktoré boli vyvezené.

39 Exportovateľný zostatok zahŕňa totiž množstvá výrobkov, na ktorých odpredaj sú zamerané podporné opatrenia Spoločenstva. Takto napríklad musia byť prípadné množstvá nachádzajúce sa na konci hospodárskeho roka na sklade zúčtované ako nespotrebované množstvá na účely stanovenia exportovateľného zostatku, hoci za ne napríklad neboli ešte v tomto štádiu poskytnuté opatrenia podpory na odpredaj nadprodukcie.

40 Exportovateľný zostatok nie je to isté čo množstvá vyvezených výrobkov. Hoci boli na základe týchto množstiev poskytnuté náhrady, nespôsobujú vždy finančnú záťaž pre výrobcov. Tak je to najmä v prípade, keď množstvo hypoteticky vyplývajúce z rozdielu na jednej strane pôvodných zásob na sklade a výroby Spoločenstva a na druhej strane konečných zásob na sklade je vyššie, ako je výroba Spoločenstva, a pokiaľ množstvá výrobkov, na základe ktorých boli vyplatené náhrady, nie sú vyššie, ako je rozdiel medzi výrobou Spoločenstva a týmto množstvom.

41 Ako to v podstate tvrdila Komisia, ak bolo cieľom nariadenia č. 1260/2001 založiť výpočet produkčných odvodov na rozpočtových nákladoch na náhrady, stačilo by vypočítať tieto odvody z priemernej straty založenej na celkových vývozných náhradách a výrobe.

42 Pritom stačí uviesť, že odhad celkovej straty, tak ako je definovaný v článku 15 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 1260/2001, sa nezhoduje s celkovou výškou náhrad týkajúcich sa príslušného hospodárskeho roka, ale je zložený zo súčinu exportovateľného zostatku a odhadu priemernej straty za tonu cukru, čo sa týka exportných záväzkov, ktoré sa majú splniť v príslušnom hospodárskom roku.

43 Z uvedeného vyplýva, že metóda výpočtu odhadu celkovej straty v každom prípade smeruje k tomu, aby boli perspektívnym a konvenčným spôsobom stanovené straty spôsobené financovaním odpredaja nadprodukcie Spoločenstva.

44 Ak by sa pritom množstvá vyvezené bez náhrady pripočítali k vnútornej spotrebe, bola by táto spotreba nadhodnotená. V dôsledku toho by bol exportovateľný zostatok podhodnotený. Takto by bol cieľ systému samofinancovania nákladov na odpredaj nadprodukcie, ktorý od svojho zavedenia nariadením č. 1785/81 zabezpečuje spravodlivým, avšak účinným spôsobom, aby sami výrobcovia plne financovali tieto náklady, a ktorého uplatňovanie Komisiou vždy spočívalo na pojme exportovateľného zostatku, ktorý zahŕňa vývozy cukru, či už za ne boli poskytnuté náhrady, alebo neboli, ohrozený a nemusel by byť dosiahnutý. Zachovanie tohto systému by teda v rozpore s tým, čo stanovuje odôvodnenie č. 12 nariadenia č. 1260/2001, mohlo byť narušené.

45 S ohľadom na uvedené treba článok 15 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 1260/2001 vykladať v tom zmysle, že na účely výpočtu exportovateľného zostatku sa majú od spotreby odpočítať všetky množstvá vyvezených výrobkov, na ktoré sa tento článok vzťahuje, bez ohľadu na skutočnosť, či za ne boli skutočne zaplatené náhrady, alebo neboli.

O otázke, či majú byť podľa článku 15 nariadenia č. 1260/2001 všetky množstvá vyvezených výrobkov, na ktoré sa vzťahuje toto ustanovenie, zohľadnené na účely výpočtu odhadu priemernej straty na tonu cukru

46 Podľa článku 15 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 1260/2001 sa priemerná strata má rovnať rozdielu medzi celkovou hodnotou náhrad a celkovou hodnotou odvodov na celkovú tonáž exportných záväzkov, ktoré sa majú splniť v príslušnom hospodárskom roku.

47 Odhad celkovej straty sa podľa článku 15 ods. 1 písm. e) tohto nariadenia vypočíta vynásobením exportovateľného zostatku priemernou stratou.

48 Podľa článku 22 ods. 1 tohto nariadenia každý vývoz cukru, izoglukózy alebo inulínového sirupu zo Spoločenstva podlieha predloženiu vývoznej licencie, ktorá je vydaná za predpokladu zloženia kaucie, ktorá zabezpečí záväzok, že výrobky budú počas platnosti licencie vyvezené.

49 V súvislosti s vývozmi, ktoré uvádza nariadenie č. 1260/2001, je pritom potrebné, pokiaľ neexistujú osobitné dôvody, ktoré by tomu bránili, vykladať pojem „exportn[é] záväzk[y], ktoré sa majú splniť v bežnom [príslušnom — *neoficiálny preklad*] hospodárskom roku“, nachádzajúci sa v článku 15 ods. 1 písm. d) tohto nariadenia, vykladať koherentne s článkom 22 ods. 1 tohto nariadenia, ktorý odkazuje na záväzok vyviezť výrobky.

50 V tejto súvislosti sa teda uvedený pojem snaží zahrnúť všetky množstvá výrobkov, na ktoré sa vzťahuje článok 15 tohto nariadenia a ktoré sú určené na vývoz zo Spoločenstva.

51 V tejto súvislosti treba uviesť, že v rozpore s tým, čo uviedli viaceré dotknuté osoby v rámci konania vo svojich pripomienkach, otázka, či náhrady za vývoz zodpovedajú množstvám výrobkov určených na vývoz, nie je relevantná z pohľadu pojmu „exportn[é] záväzk[y], ktoré sa majú splniť v bežnom [príslušnom — *neoficiálny preklad*] hospodárskom roku“. Tento pojem sa totiž vzťahuje len na množstvá výrobkov, na ktoré boli vydané vývozné licencie.

52 Takýto výklad článku 15 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 1260/2001 je v súlade s pojmom „exportovateľný zostatok“, nachádzajúcim sa v ods. 1 písm. c) tohto nariadenia, ako vyplýva z bodu 45 tohto rozsudku, a taktiež následne umožňuje koherentne vypočítať odhad celkovej straty, ako je stanovený v uvedenom ods. 1 písm. e).

53 Ako v podstate zhodne tvrdili žalobcovia vo veci samej a nemecká i francúzska vláda, odhad celkovej straty, ktorý sa vypočíta vynásobením exportovateľného zostatku priemernou stratou, by bol totiž nadhodnotený, ak by niektorý výrobok bolo možné vylúčiť na účely výpočtu exportovateľného zostatku a nebol by vylúčený podobným spôsobom pre výpočet priemernej straty, v ktorého menovateli, ako je uvedené v článku 15 ods. 1 písm. d) druhom pododseku nariadenia č. 1260/2001, sa nachádza celková tonáž exportných záväzkov, ktoré sa majú splniť v príslušnom hospodárskom roku.

54 Zo spisu a najmä z pracovného dokumentu D/32013/04 služieb Komisie, ktorý sa týkal metódy výpočtu odvodov z „produkcie cukru“ a ktorý bol 30. septembra 2004 predložený Riadiacemu výboru pre cukor, vyplýva, že niektoré členské štáty vyjadrili vôľu, aby cukor vyvezený bez náhrady bol zahrnutý do výpočtu priemernej straty. Podľa tohto dokumentu sa celková strata, ako ju vypočítala Komisia najmä podľa článku 6 ods. 5 nariadenia č. 314/2002, t. j. predovšetkým vylúčiac z exportných záväzkov množstvá vyvezené bez náhrady, rovná výdavkom na náhrady za cukor alebo je vyššia ako tieto výdavky.

55 Komisia však uvádza, že takáto metóda výpočtu odrádza od vytvárania nadprodukcie, ktorá by vytvárala tlak na ceny na trhu, destabilizovala spoločnú organizáciu trhu v sektore cukru a mohla spôsobiť zvýšenie nákladov, najmä intervenčného nákupu.

56 Túto argumentáciu nemožno prijať.

57 Z odôvodnení č. 9, 11 a 12 nariadenia č. 1260/2001 totiž vyplýva, že systém zavedený týmto nariadením sa snaží, aby sami výrobcovia spravodlivým, avšak účinným spôsobom plne financovali náklady na odpredaj nadprodukcie Spoločenstva podľa zásady samofinancovania.

58 Ako Súdny dvor už konštatoval, systém financovania nákladov na odpredaj je navrhnutý tak, že na základe kvóty A, ktorá predstavuje vnútornú spotrebu, sa vyberajú len minimálne odvody, zatiaľ čo na základe kvóty B, ktorá je zameraná najmä na vývoz, sa vyberajú oveľa vyššie odvody, z ktorých je možné financovať potrebné náhrady a ktorá má zároveň odradzujúci účinok na výrobcov (pozri rozsudok z 22. januára 1986, Eridania zuccherifici nazionali a i., 250/84, Zb. s. 117, bod 19).

59 Odradzujúci účinok, ktorý podľa konštatovania Súdneho dvora v už citovanom rozsudku Eridania zuccherifici nazionali a i. môže mať systém financovania nákladov na odpredaj na výrobcov, vyplýva, ako to uviedla generálna advokátka v bode 60 svojich návrhov, zo samotnej skutočnosti, že produkčné odvody zaväzujú výrobcov na financovanie nákladov na odpredaj nadprodukcie Spoločenstva.

60 Okrem veľmi teoretického predpokladu, že by za všetky vývozy boli poskytnuté náhrady, presahuje mechanizmus uplatňovaný Komisiou cieľ nariadenia č. 1260/2001 a najmä spravodlivé financovanie nákladov na odpredaj nadprodukcie Spoločenstva uvedené v bode 57 tohto rozsudku v tom, že vedie v praxi k stanoveniu *a priori* vyššej celkovej straty, ako sú výdavky spojené s náhradami.

61 Vzhľadom na uvedené je potrebné odpovedať, že článok 15 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 1260/2001 sa má vykladať v tom zmysle, že všetky množstvá vyvezených výrobkov, na ktoré sa tento článok vzťahuje, či už za ne boli skutočne zaplatené náhrady, alebo neboli, sa majú zohľadniť na výpočet odhadu priemernej straty za tonu výrobku.

O platnosti nariadení č. 1837/2002, č. 1762/2003 a č. 1775/2004

62 Nariadenia č. 1837/2002, č. 1762/2003 a č. 1775/2004 stanovili na hospodárske roky 2001/2002, 2002/2003 a 2003/2004 výšku produkčných odvodov v sektore cukru.

63 Je nesporné, že Komisia uplatnením článku 6 ods. 5 nariadenia č. 314/2002 zohľadnila na výpočet priemernej straty za tonu cukru len vývozy, za ktoré boli poskytnuté náhrady. Zo spisu však vyplýva, že táto metóda výpočtu sa používala až od roku 2003. Čo sa týka hospodárskeho roku 2001/2002, na ktorý sa vzťahuje nariadenie č. 1837/2002, je zrejmé, že Komisia na stanovenie produkčných odvodov vypočítala priemernú stratu na základe celkového množstva vyvezeného cukru vo forme spracovaných výrobkov, či už za tieto vývozy boli skutočne poskytnuté náhrady, alebo neboli. V nasledujúcom roku Komisia upravila výpočet priemernej straty tak, že zohľadnila len množstvá vyvezených výrobkov, za ktoré boli skutočne zaplatené náhrady. To spôsobilo zvýšenie uvedenej priemernej straty, čo sa odrazilo na výške celkovej straty na hospodársky rok 2002/2003.

64 Z odpovede uvedenej v bode 61 tohto rozsudku však vyplýva, že takáto metóda výpočtu priemernej straty nie je v súlade s článkom 15 nariadenia č. 1260/2001.

65 V dôsledku toho sú nariadenia č. 1762/2003 a č. 1775/2004, ktoré uplatňujú túto metódu výpočtu, neplatné.

66 Pokiaľ ide o nariadenie č. 1837/2002 a vzhľadom na uvedené, jeho preskúmanie neodhalilo nijaké skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na jeho platnosť.

67 Z uvedených úvah však vyplýva, že úprava výpočtu priemernej straty, ako bola uvedená v bode 63 tohto rozsudku, v rozsahu, v akom sa zakladá na metóde výpočtu uvedenej v tom istom bode, nie je v súlade s článkom 15 nariadenia č. 1260/2001.

68 Vzhľadom na všetky uvedené úvahy je na položené otázky potrebné odpovedať:

— podľa článku 15 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 1260/2001 sa na účely výpočtu exportovateľného zostatku majú od spotreby odpočítať všetky množstvá vyvezených výrobkov, na ktoré sa tento článok vzťahuje, bez ohľadu na skutočnosť, či za ne boli skutočne zaplatené náhrady, alebo neboli,

— článok 15 ods. 1 písm. d) uvedeného nariadenia sa má vykladať v tom zmysle, že všetky množstvá vyvezených výrobkov, na ktoré sa tento článok vzťahuje, či už za ne boli skutočne zaplatené náhrady, alebo neboli, sa majú zohľadniť tak na výpočet exportovateľného zostatku, ako aj priemernej straty za tonu výrobku,

— nariadenia č. 1762/2003 a č. 1775/2004 sú neplatné a

— preskúmanie nariadenia č. 1837/2002 neodhalilo nijaké skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na jeho platnosť.

O trovách

69 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnymi súdmi, o trovách konania rozhodnú tieto vnútroštátne súdy. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Podľa článku 15 ods. 1 písm. c) nariadenia Rady (ES) č. 1260/2001 z 19. júna 2001 o spoločnom organizovaní trhu v sektore cukru sa na účely výpočtu exportovateľného zostatku majú od spotreby odpočítať všetky množstvá vyvezených výrobkov, na ktoré sa tento článok vzťahuje, bez ohľadu na skutočnosť, či za ne boli skutočne zaplatené náhrady, alebo neboli.

Článok 15 ods. 1 písm. d) uvedeného nariadenia sa má vykladať v tom zmysle, že všetky množstvá vyvezených výrobkov, na ktoré sa tento článok vzťahuje, či už za ne boli skutočne zaplatené náhrady, alebo neboli, sa majú zohľadniť tak na výpočet exportovateľného zostatku, ako aj priemernej straty za tonu výrobku.

Nariadenia Komisie (ES) č. 1762/2003 zo 7. októbra 2003, ktorým sa stanovuje výška produkčných odvodov v sektore cukru na hospodársky rok 2002/2003 [*neoficiálny preklad*], a č. 1775/2004 zo 14. októbra 2004, ktorým sa stanovuje výška produkčných odvodov v sektore cukru na hospodársky rok 2003—2004, sú neplatné.

Preskúmanie nariadenia Komisie (ES) č. 1837/2002 z 15. októbra 2002, ktorým sa stanovuje výška produkčných odvodov a koeficient dodatkového odvodu v sektore cukru na hospodársky rok 2001/2002 [*neoficiálny preklad*], neodhalilo nijaké skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na jeho platnosť.

Podpisy